

[Socialministeren.]

om en 40 Timers Arbejdsuge, gjorde det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen en Bemærkning, om Regeringen ikke var opmærksom paa Spørgsmaalet om Skoletidens Forlængelse, Forbud mod Dobbeltbeskæftigelse og andre lignende Spørgsmaal. Jeg kan hertil sige, at hvis Regeringen ikke var opmærksom paa det, vilde den være meget mærkeligt indrettet, for jeg tror, jeg faar 10 Skrivelser om det om Dagen. Naar disse Spørgsmaal ikke er løst, er det, fordi det er meget vanskeligt at løse dem. Der rejser sig her store Strids-spørgsmaal. Spørgsmaalet om Skoletidens Forlængelse er til Overvejelse i Undervisningsministeriet. Spørgsmaalet om Forbud mod Dobbeltbeskæftigelse ligger formodentlig udenfor Forslaget her. Ellers skulde jeg gerne beskæftige mig med det, men det blev ikke nogen helt kort Tale, saa jeg kan ikke gaa ind paa det.

Det ærede Medlem Hr. Bouet udbad sig Oplysninger om, i hvilket Omfang man havde indført forkortet Arbejdstid i de Forenede Stater i Amerika, Belgien og Australien, saaledes som jeg har nævnt i Bemærkningerne. Jeg tror, man vil finde det rimeligst, at disse specielle Oplysninger bliver givet i Udvalget, og det skal jeg drage Omsorg for sker.

Det ærede Medlem Hr. Rager henstillede til mig at overtænke, om der indenfor de forskellige Fag ikke kunde sættes særligt ind for at faa de unge i Arbejde. Det tror jeg ikke svare paa. Jeg ser, der er store praktiske Vanskeligheder, men jeg skal gerne overveje det, ogsaa optage Forhandlinger i den Udstrækning, det maatte være nødvendigt for at komme til Klarhed over dette Problem, der dog desværre ikke bliver aktuelt, før Forslaget bliver gennemført.

Dernæst spurgte det ærede Medlem, om der ikke burde kunne dispenseres fra Loven. Det forekommer mig, at Bestemmelsen i § 1, 4de Stykke, der siger:

„Hvor Forholdene maatte tale derfor, kan Socialministeren for et bestemt Arbejde eller for en Del af et Arbejde dispensere fra den i Stk. 1 nævnte Bestemmelse“;

maa være tilstrækkelig, hvis jeg har forstået det ærede Medlem rigtigt.

Den ærede Ordfører for Retsstatspartiet kom med en Indledning om Produktionen og Maskinteknikken og Fordelingen, hvori jeg rent teoretisk er enig med ham i al Almindelighed, kun at jeg kunde lide, om han ved Lejlighed vilde oplyse lidt nærmere om, hvorledes man effektivt i Øjeblikket kan bekæmpe de Monopoler, han talte om, og derved undgaa al anden Lovgivning. I øvrigt takker jeg ham, fordi han, saaledes som Situationen laa, ikke havde nogle særlige Indvendinger mod dette Lovforslag.

Med Hensyn endelig til det tredie Forslag, Forslag til Lov om Forbud mod Overarbejde, vil jeg sige til Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen, at jeg tror, han, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Elgaard, undervurderede Antallet af de Arbejdere, der kan komme i Betragtning ved Gennemførelsen af dette Forslag. Det ærede Medlem Hr. Bouet sagde, at Ministeren regnede med, at 4 000 Mand kunde komme i Arbejde, og det var en rent teoretisk Betragtning. Det er ikke rigtigt. Det regner jeg ikke med paa det Omraade, jeg omtaler. Det ærede Medlem vil se, at der i Bemærkningerne staar, at ifølge Arbejdsgiverforeningens Oplysninger om de hos dens Medlemmer beskæftigede Arbejdere beløber Overarbejdstimerne sig kun til 2 pCt. Men saa siger jeg nedenunder; at det er jo langt fra udtømmende, der er mange andre, der ikke arbejder hos Arbejdsgiverforeningens Medlemmer. Endelig siger jeg:

„En *fuldstændig* Ophævelse af Overarbejdet i Industrien vilde aabne Mulighed for en Indskrænkning af Arbejdsløsheden blandt de organiserede Arbejdere paa indtil 4 pCt., saaledes at altsaa indtil 4 000 Mand paa denne Maade kunde faa Beskæftigelse.“

Jeg tilføjer, at det er ikke muligt at naa saa højt, men hvor højt det samlede Tal kan blive, altsaa ogsaa udenfor Arbejdsgiverforeningen, ved jeg ikke noget om.

Det ærede Medlem Hr. Bouet var forundret over § 6, hvorefter der skulde ske Opslag vedrørende Overarbejde i Arbejdslokalet. Han mente, at denne Bestemmelse var unødvendig, og viste ringe Tiltro til Arbejdernes Intelligens, idet man ved denne Bestemmelse forudsatte, at Arbejderne ikke